

Fakti lietā Petrova pret Latviju

Sūdzības iesniedzēja ir Svetlana Petrova. 2002. gada 26. maijā iesniedzējas dēlam O.P. ceļu satiksmes negadījuma rezultātā tika nodarīti dzīvībai bīstami miesas bojājumi. Pēc O.P. nogādāšanas Rīgas 1. slimnīcā tika sniegta informācija Paula Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas Latvijas Transplantācijas centram (Centrs) par potenciāla donora esamību. 2002. gada 29. maijā pēc nāves konstatēšanas Centra ārsti no O.P. ķermeņa transplantācijai izņēma abas nieres un liesu. Brīdī, kad notika orgānu izņemšana no O.P. ķermeņa, ne iesniedzēja, ne citi O.P. tuvinieki ārstniecības iestādē neatradās. O.P. pase, kura varēja saturēt atzīmi par aizliegumu izņemt orgānus, netika pārbaudīta, jo tā notikumu laikā bija iesniedzējas rīcībā. Iesniedzējas pārstāve iesniedza sūdzību Drošības policijā, kuras amatpersonas to nosūtīja pārbaudei MADEKKI. MADEKKI norādīja, ka, pieņemot lēmumu un izņemot orgānus, Centra eksperti rīkojušies atbilstoši Likuma normām un MADEKKI rīcībā nav datu, vai O.P. pasē bija atzīme par audu un orgānu izņemšanas aizliegumu. O.P. māte – iesniedzēja – nebija informēta par iespējamo orgānu (nieru un liesas) izņemšanu transplantācijai. Drošības policija atteica ierosināt krimināllietu, jo bioloģiskās nāves konstatēšanas brīdī O.P. tuvākie radnieki neatradās ārstniecības iestādē, kurā veikta orgānu izņemšana, kā arī, jo orgānu izņemšana šādos gadījumos jāuzsāk nekavējoties, tāpēc nebija iespējams viņus informēt un saņemt piekrišanu vai iebildumus attiecībā uz orgānu izņemšanu. Ģenerālprokurors atstāja negrozītu lēmumu par atteikumu ierosināt krimināllietu. Atsaucoties uz Konvencijas 8. pantu, iesniedzēja sūdzas par to, ka bez O.P. vai viņas piekrišanas O.P. pēc nāves konstatēšanas tika izņemti orgāni transplantācijai.